

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η καθημερινότητά μας καλείται να είναι ομοίωση με τη Βασιλεία του Θεού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Δευτέρα 28 Ιουλίου 2025 ιερά μνήμη της οσίας μητρός ημών Ειρήνης, ηγουμένης της Μονής του «Χρυσοβαλάντου», χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Ειρήνης Κρύας Βρύσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγο πνευματικό και θεολογικό, αναφερόμενος στην Ευαγγελική περικοπή της ημέρας, αλλά και στην ενάρετη βιοτή της εορταζούσης Οσίας Ειρήνης:

«Η Ευαγγελική περικοπή που διαβάσαμε σήμερα, είναι λίγο – πολύ, γνωστή σε όλους μας και αναφέρεται στη θαυμαστή διδασκαλία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού για τις παρθένες – τις πέντε μωρές και τις πέντε σώφρονες παρθένες οι οποίες περίμεναν την έλευση του Κυρίου Ιησού Χριστού, του Μεσσία, του Σωτήρος Χριστού εις στη ζωή μας και στη ζωή της Εκκλησίας.

Είναι πάρα πολύ όμορφη είναι η εισαγωγή της περικοπής: «Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» – έτσι αρχίζει. Η ζωή μας, η καθημερινότητά μας, καλείται να είναι ομοίωσις με τη βασιλεία του Θεού. Ο αγώνας μας λοιπόν, είναι αυτός: να ομοιάσουμε στην καθημερινότητά μας συναναστρεφόμενοι τον Χριστό και τους Αγίους μας, μέσα στην χαρά του Θεού, που είναι ο Παράδεισός του, που δεν είναι άλλος από τη Βασιλεία του Θεού.

Και οι Άγιοι της Πίστεώς μας και η Αγία ειρήνη που την εορτάζουμε σήμερα, αυτόν τον αγώνα έκανε στη ζωή της. Η ζωή της, η καθημερινότητά της, η σκέψη της, οι κινήσεις της, οι επιθυμίες της να είναι ομοίωση της βασιλείας του Θεού. Να μην υπάρχει κάτι, το οποίον απομακρύνει τον άνθρωπο από τη Βασιλεία του Θεού, από τη σχέση του Θεού, από τη γνώση του Θεού. Αυτή είναι η Βασιλεία του Θεού.

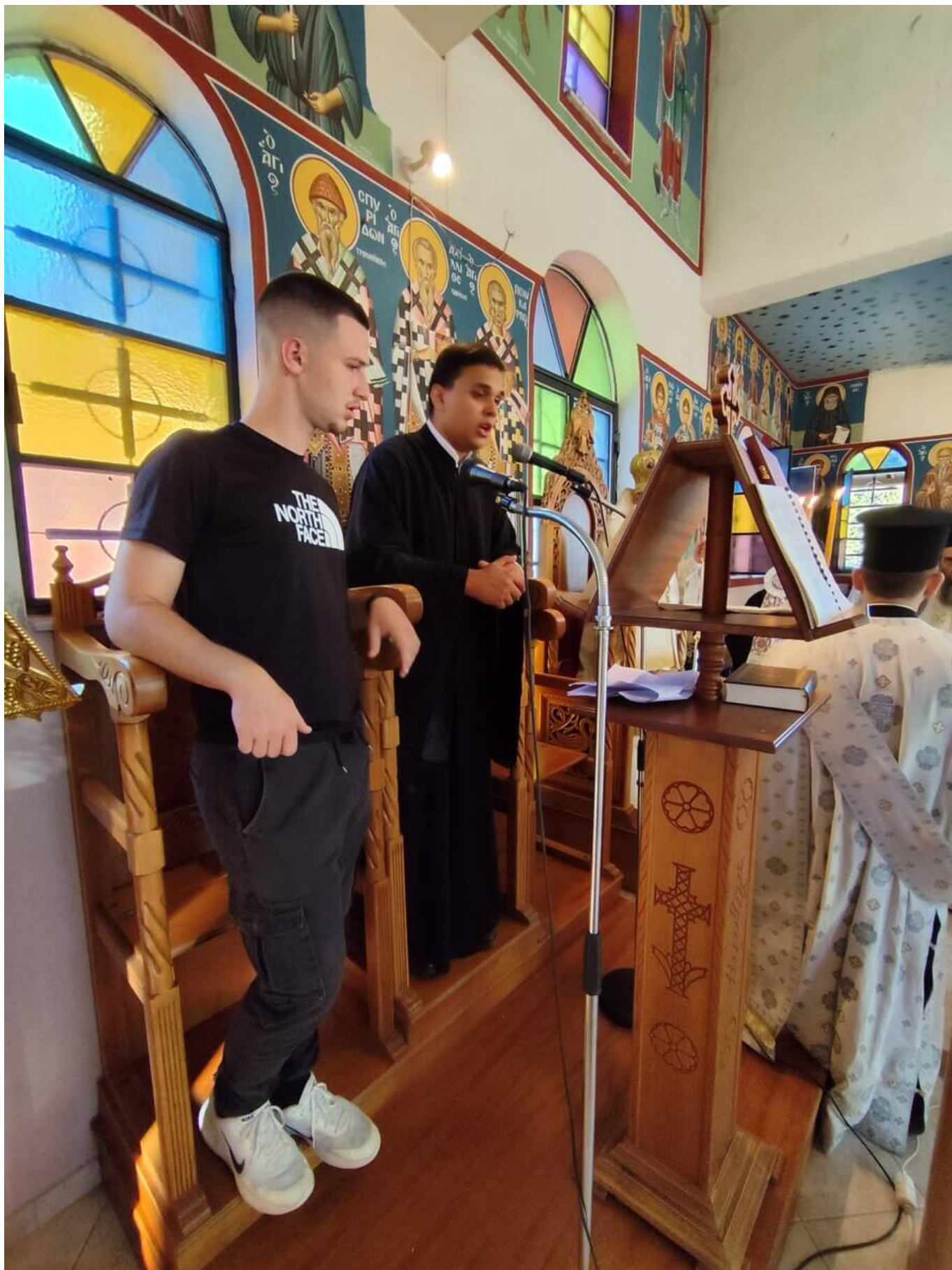


Η προσπάθειά μας λοιπόν, επειδή τιμούμε σήμερα την Αγία Ειρήνη, η οποία ήταν μοναχή, και όχι μόνον μοναχή, αλλά και Ηγουμένη Ιεράς Μονής, στα τέλη του 9ου και στις αρχές του 10ου αιώνας αυτή την πολλή γνωστή, τότε περίφημη Ιερά Μονή

των Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ, στην περιοχή του Χρυσοβαλάντου, όπου πήγε εκεί και ασκήθηκε μοναστικώς, αγωνίστηκε πνευματικά και τελειώθηκε κατά Χριστόν, γιατί αυτός είναι ο σκοπός της μοναχικής πολιτείας και της μοναχικής ζωής: να αναγεννηθεί μέσα στον άνθρωπο ο ένθεος εαυτός· να ενεργοποιηθεί ξανά εκείνος ο «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» άνθρωπος, που κατοικεί στην καρδιά μας.

Η Οσία Ειρήνη πέτυχε αυτόν τον σκοπό, παρά τις ισχυρές και θελκτικές προκλήσεις του κόσμου. Προερχόταν από αρχοντική οικογένεια της Καππαδοκίας, ήτο ευγενής, πλούσια, σοφή και παιδαγωγημένη. Προοριζόταν για σύζυγο του μελλοντικού αυτοκράτορα, του Βάρδα. Και όμως, όλα αυτά τα εγκατέλειψε για την αγάπη του Θεού. Τα απέρριψε όλα αυτά για να αφιερώσει ολοκληρωτικά τον εαυτό της στον Χριστό, να ενταχθεί στη μοναστική ζωή και να γίνει για όλους εμάς πρότυπο κατά Χριστόν ζωής.

Τί σημαίνει όμως μοναχική πολιτεία και εν Χριστώ ζωή; Σημαίνει να μπορέσει ο άνθρωπος να ζήσει την απλότητα της Βασιλείας του Θεού. Να ζήσει απόλυτα με καθαρότητα, ειλικρίνεια, και απόλυτη εμπιστοσύνη στην παρουσία του Ζώντος Θεού. Όταν ο άνθρωπος αρχίσει να αγωνίζεται με αυτό το πνεύμα, τότε πραγματοποιείται στη ζωή του εκείνο το οποίο μας υποσχέθηκε και μας δίδαξε ο ίδιος ο Χριστός: «Ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν». Έρχεται το ένα μετά το άλλο και μας τα προσθέτει ο Θεός εις τη ζωή μας, γιατί εμείς αγωνιζόμαστε για Εκείνον να αποκτήσουμε Εκείνον, αυτός είναι ο σκοπός, αυτή είναι η προσπάθεια, αυτός είναι ο αγώνας.



Γι' αυτό και όλοι τρέχουμε στους μοναχούς και τις μοναχές που ζουν πραγματικά τον πνευματικό αγώνα. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι ακολούθησαν την απλή ζωή· την απλότητα του Θεού. Δεν μπλέχτηκαν με τις πολύπλοκες επινοήσεις του κόσμου,

όπως πολλές φορές κάνουμε εμείς. Και ενώ θέλουμε και επιθυμούμε αυτή την πνευματική ζωή, εντούτοις δεν την αγωνιζόμαστε· δεν προσπαθούμε να απλοποιήσουμε τα πολύπλοκα – δηλαδή να εμπιστευτούμε στον Θεό.

Χρειάζεται πρώτα να Τον πιστέψουμε· και έπειτα να Τον εμπιστευτούμε. Και τότε έρχεται η Χάρις του Θεού και αρχίζει ο αγώνας, αρχίζει η προσευχή, έρχονται τα δάκρυα, η μετάνοια, και η παρουσία του Θεού μέσα στην καρδιά του προσευχομένου ανθρώπου. Χρειάζεται προσευχή για να έρθει ο Χριστός και να εγκατοικήσει εντός μας, να μας ανακαινίσει.

Αυτό έκανε η Αγία Ειρήνη. Όσοι έχετε διαβάσει τον βίο της, θυμάστε τις στιγμές της προσευχής, όπου περιύπτατο, αιωρείτο, αναλαμβανόταν κατά τρόπο πνευματικό.

Θυμάστε πως τα κυπαρίσσια της αυλής της υποκλίνονταν κατά την προσευχή της. Θυμάστε την αγάπη και την πνευματική επικοινωνία με τις αδελφές της Μονής, την ταπεινότητα, τη διακονία, τη διαύγειά της. Εισήλθε στην Ιερά Μονή σε ηλικία 15 ετών και έζησε μέχρι το 105ο έτος της, διακονώντας ως ηγουμένη. Είχε θεία εμπειρία· συνομιλούσε με τον Ευαγγελιστή Ιωάννη και αξιώθηκε να δει τον Παράδεισο.



Αυτά, δεν είναι απλά όμορφες ιστορίες για το συναξάρι. Είναι βιώματα εν Χριστῷ ζωής και Πολιτείας. Γιατί όταν υπάρχει πνευματική κοινωνία – όπως και μεταξύ μας – τότε υπάρχει δούναι και λαβεῖν· ας βγάλουμε την ιδιοτέλεια, ας το

αφήσουμε σε πνευματικό επίπεδο. Και το ίδιο ισχύει με τους Αγίους και με τον Χριστό. Όταν συναναστρεφόμαστε πνευματικά με τον Χριστό και τους Αγίους Του, μας δίδουν· χαριτώνουν τη ζωή μας. Το είδαμε και στο Ευαγγέλιο που διαβάστηκε χθες. Ο Κύριός μας ρωτά τους δύο τυφλούς: «Πιστεύετε ότι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;» – Πιστεύετε ότι μπορώ να σας θεραπεύσω; Και επειδή πίστεψαν, γι' αυτό και θεραπεύτηκαν.

Άρα, τι χρειάζεται στη δική μας πνευματική ζωή; Όχι η δύναμη του Θεού – αυτή υπάρχει, και μάλιστα εντός μας. Εκείνο που χρειάζεται είναι η δική μας πίστη για να ενεργοποιήσει αυτή τη δύναμη. Πίστη, για να φύγουμε από τις ολιγοπιστίες, τις αμφιβολίες, ολιγωρίες· από ό,τι μας αλλοτριώνει και μας απομακρύνει από τον Θεό. Και τότε πράγματι η δύναμις του Θεού ενεργεί μέσα μας, πληροί το είναι μας και μας γεμίζει με την Θεϊκή Παρουσία Του. Αυτό έκανε η Αγία Ειρήνη στη ζωή της. Γι' αυτό και την τιμούμε σήμερα ως ένα αυθεντικό πρόσωπο της Εκκλησίας του Χριστού· διότι έζησε αυτό που μας έδωσε, μας υποσχέθηκε ο Χριστός και το οποίο συνεχώς ανανεώνεται στη ζωή της Εκκλησίας.

Εύχομαι η χάρις του Θεού, διὰ πρεσβειῶν της Οσίας μητρός ημών Ειρήνης, να μας ευλογεί, να μας ενδυναμώνει στον πνευματικό μας αγώνα, να μας χαριτώνει στη μετάνοια και στην κατά Χριστόν ζωή. Καλή δύναμη σε όλους και πολλές, εγκάρδιες ευχές στους εορτάζοντες και τις εορτάζουσες. Χρόνια πολλά και ευλογημένα».



